

Predmet: Ćuška/Qushk (Toplica Miladinović i dr.)

Broj predmeta: K.Po2 48/2010

Glavni pretres: 25.03.2013. godine

Izveštaj: advokat Mustafa Radoniqi i advokat Milomir Matović, punomoćnici oštećenih

Svedoci Amrush Ukshinaj i Myftar Ukshinaj ispitani su putem video-linka iz Prištine/Prishtinë

Svedok Amrush Ukshinaj

Rođen je i ceo život je proveo u Ljubeniću/Lybeniq. Dana 1.04.1999. godine, oko 07:00h ujutru Vojska Jugoslavije se postavila oko sela. Njegova kuća se nalazila na vrhu sela. U momentu ulaska vojske je u njoj bilo dosta ljudi - Myftar Ukshinaj sa ocem, kao i više njegovih rođaka. Sada pokojni Sadik Rustemaj je tog dana ujutru došao u njegovu kuću i rekao mu je da napusti selo, jer je vojska tako rekla. On je skupio svoju porodicu, i krenuo je putem kroz selo. Kod džamije u centru sela srelo je tri uniformisana lica - imali su šarene uniforme i nosili su kape na glavi. Jedan je imao i naočare za sunce. Dosta ljudi je bilo okupljeno ispred džamije. Čovek, za koga je kasnije saznao da je Nebojša Minić Mrtvi, i Zoran Obradović, njegov kolega automehaničar, su razdvajali muškarce od žena i dece. Nebojša Minić Mrtvi je oko jedne ruke imao vezanu belu maramu na kojoj je pisalo „JNA“. Zoran Obradović mu je rekao da ništa ne brine, on mu je spasao sina, koji je bio u izdvojenoj grupi muškaraca. On nije htio da se priključi grupi odvojenih muškaraca, već je krenuo dalje, niz ulicu. Za njim je krenuo Zoran Obradović, više da ga otprati. Sa majkom, suprugom, sinom i kćerkom je izašao na glavni put Peć/Pejë-Dečani/Deçan. Tu je video vojne kamione, koji su bili natovareni teškim naoružanjem i nekoliko civilnih vozila - jedan Mercedes 190D i Opel Asconu. Nastavio je da hoda, i nakon što je malo odmakao čuo je dosta rafala iz pravca sela - znao je da se dogodio masakr. Ni jedno ubistvo u Ljubeniću/Lybeniq on nije lično video, ali su mu o njima pričali preživeli svedoci. Ibro Bushat mu je posle rekao da je Adem Bushati ubijen kod džamije, dok su mu o ubistvima ostalih ljudi pričali Gani Bushat, Sadik Berisha i mnogi drugi koji su preživeli. Preživeli su pričali da je policajac Bulatović, za koga je kasnije saznao da se zove Dejan, prišao izdvojenim muškarcima, i da ih je ispitivao ko je oteo njegovog brata iz voza, nakon čega je pucao po ljudima. Taj dan je u Ljubeniću/Lybeniq ubijeno oko 55 ljudi, a tela 48 žrtava nikada nisu nađena. Neki Bulatović, direktor gradske čistoće, je sa kamionima odvezao tela za Peć/Pejë, Beograd, Batajnicu, razna mesta. Na fotografijama koje su prikazane preko document kamere, prepoznao je mesto zločina. Nakon ovih dešavanja otišao je sa porodicom u Albaniju. Vratio se u Ljubenić/Lybeniq nakon što su međunarodne snage ušle na Kosovo.

Svedok Myftar Ukshinaj

Rođen je i ceo život je proveo u Ljubeniću/Lybeniq. Dana 1.04.1999. godine, oko 07:00h ujutru bio je u kući Amrush Ukshinaja u Ljubeniću/Lybeniq. Do kuće su došli stariji meštani i rekli im

da moraju da idu, da je tako vojska rekla. Svi zajedno su otišli do džamije u selu. Tamo je video tri vojnika - svi su bili naoružani Kalašnjikovima. Video je kada je jedan vojnik, visok oko 180 cm, star između 35 i 40 godina, ubio Adema Bushatija, ispred kapije Kadrije Bushatija. Tu je bio i Ibro Bushati, koji je i danas živ. Nakon toga on je pobegao u šumu. U mestu blizu Ljubenića/Lybeniq, srpska vojska i policija su 7.04.1999. godine ubili 12 lica. On je sa drugim ljudima koji su se krili u šumi sa njim, sklonio tela tih ljudi. Do 20.04.1999. godine dva puta je iz šume dolazio u Ljubenić/Lybeniq. Oba puta je video leševe ljudi koji su ubijeni 1.04.1999. godine, među kojima je tražio svog oca. Zaključio je da su to baš tela ljudi koji su ubijeni 1.04.1999. godine, po spoljnim promenama koje su nastupile na leševima. Do 20.04.1999. godine ovi leševi su bili u selu. Dana 20.04.1999. godine u selo je došao vojni kamion, u koji su ubaćeni leševi. Leševe su u kamion ubacili ljudi u narandžastim odelima. Nakon 1.04.1999. godine, kuće u selu su pljačkane i paljene. Zna da je Stojković Milan iz Ljubenića/Lybeniq, sa svojim sinom pljačkao kuće po selu.

* Na predlog branioca optuženog Siniše Mišića, ovom optuženom je sudsko veče ukinulo pritvor, i zamenilo ga merom obaveznog javljanja policiji u mestu boravka. Zamenik TRZ se protivio ovakovom predlogu odbrane. Optuženi Siniša Mišić je poslednji optuženi u ovom predmetu koji se nalazio u pritvoru - svi drugi optuženi su ranije pušteni da se brane sa slobode.